Dosar nr. 1-770/2024
Nr. PIGD 1-24109726-09-130092024

SENTINȚĂ
În numele Legii

21 octombrie 2024 mun. Bălți

Judecătoria Bălți, sediul Central
În componență:
Președintelui de ședință, judecător Lina Popescu
Grefierul Tina Sergentu
Cu participarea:
Procurorului Violeta Cebanciuc
Apărătorului Veaceslav Pascari
a examinat în ședința de judecată publică în baza probelor administrate în faza de urmărire penală cauza penală de învinuirea lui

Guleac Serghei, născut la *****, rn-ul *****, sat. *****, cet.R. Moldova, studii medii, celibatar, supus militar, fără grad de dizabilitate, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 371 alin. (1) Cod penal.
Termenul de examinare a cauzei 30.09.2024-21.10.2024.
Procedura de citare legal executată.
În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate, instanţa de judecată

A CONSTATAT:

Guleac Serghei, fiind militarul în termen, soldatul clasa III, încorporat în rândurile Forţelor Armatei Naţionale conform extrasului din ordin nr.23 din 23.01.2024, a sosit din centrul militar teritorial pentru îndeplinirea serviciului militar în termen, inclus înlista nominală a unităţii, la toate felurile de aprovizionare, cu acordarea gradului militar „SOLDAT clasa III” cu începere din 23.01.2024, Armatei Naţionale conform extrasului din ordin nr.35 din 07.02.2024, a fost transferat din Batalionul 22 de menţinere a păcii, în Brigada 1 infanterie motorizată, dislocată în mun. Bălţi, strada 31 August 1989 nr. 24, pentru continuarea serviciului militar în termen şi inclus în lista nominală la toate felurile de aprovizionare cu acordarea gradului militar de “Soldat” clasa III, la data de 03.09.2024, în jurul orei 08:00, urmărind scopul eschivării de la serviciul militar, acţionând cu vinovăţie sub formă de intenţie directă, dându-si seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile, în mod nejustificat a părăsit unitatea militară situată pe str.3l August 1989 nr.47 din mun. Bălţi, sărind gardul unităţii militare iar ulterior, au fost întreprinse măsuri de căutare pentru reîntoarcerea ultimului în Brigada l Infanterie Motorizată şi conform extrasului din ordin nr.214 din 10.09.2024, la data de 09 septembrie 2024 în jurul orei 16:00, militarul s-a reîntors în unitatea militară.

Pînă la începerea cercetării judecătoreşti inculpatul Guleac Serghei, a solicitat prin înscris autentic ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care

le recunoaște şi asupra cărora nu are obiecţii, indicînd că recunoaște săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu.

Ținând cont de opinia participanților la proces și de faptul că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului au fost stabilite, fiind suficiente date cu privire la persoana lui, instanța de judecată a admis prin încheiere cererea inculpatului privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și a procedat la audierea lui potrivit regulilor de audiere a martorului.

Inculpatul Guleac Serghei, fiind audiat în ședința de judecată, sub jurămînt conform prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, și-a recunoscut integral vinovăția și a declarat că, fiind militarul în termen, soldatul clasa III, încorporat în rândurile Forţelor Armatei Naţionale, la data de 03.09.2024, în jurul orei 08:00 a părăsit unitatea militară situată pe str.3l August 1989 nr.47 din mun. Bălţi, sărind gardul unităţii militare iar ulterior, la data de 09 septembrie 2024 în jurul orei 16:00, militarul s-a reîntors în unitatea militară. A explicat că anteriror a discutat cu locotenentul major Clepicov Gleb despre acordarea unui concediu de scurtă durată. Reieșind din faptul că mai mulți colegi au dezertat, i-a fost anulat concediu, însă deoarece mama are copil mic și avea nevoie de ajutor, a plecat să o ajute fără permisiunea conducătorului. Timp de 2 zile a stat la sora în oraș, după care a plecat în sat și a rămas acasă timp de 4 zile cît a ajutat-o pe mama și a revenit benevol în unitatea militate pe 09 septembrie 2024. Era o necesitate strigentă de a o ajuta pe mama să strîngă roada, or de altfel aceasta urma să fie pierdută. În cazul acordului, nu avea să dezerteze.

Vina lui Guleac Serghei, este dovedită complet şi prin probele scrise prezentate de procuror şi recunoscute de inculpat, după cum urmează:

- declarațiile martorului ***** - care a declarat că, activează în J calitate de comandat companie al Batalionului nr.ll din cadrul Brigăzii 1 Infanterie Motorizată din mun.Bălţi. La moment are în subordine 75 de militari în termen printre care şi 4 soldaţi şi anume soldat clasa III Guleac Serghei, soldat clasa III *****, soldat clasa III Brăguţa Mihail-Daniel, soldat clasa III Rudacevschi Mihail, care a dezertat la data de 03.09.2024 în jurul orei 07:40 - 08:00. Despre faptul a aflat la 03.09.2024 ora 07:55 de la sergentul de serviciu soldat clasa III ***** încontinuare a întreprins un şir de măsuri de căutare a militarilor însă fără succes şi imediat a raportat despre faptul dat comandantului. In aceeaşi a înştiinţat şi poliţia I despre faptul dat. Totodată a apelat şi părinţii militarilor care au dezertat. Tot în aceeaşi zi a sunat militarul *****care a declarat că se află în mun.Bălţi şi după ce se clarifică cu problemele sale personale va reveni. La data de 09.09.2024 seara la orele 16:00 în unitate au revenit şi militarii Guleac Serghei şi ***** care au declarat că au fost în raion pe parcursul cât au lipsit şi au părăsit samavolnic unitatea militară în legătură cu problemele familiare /fd. 20/;

- declaraţiile martorului *****, a declarat, că la data de 02.09.2024 orele 10:00 el a intrat în calitate de sergent de serviciu pe companie şi anume răspunzător de efectiv. Astfel la data de 03.09.2024 la ora 06:45 aplecat cu toţii la masă şi poate comunicat că din 57 de militari, toţi erau la masă. Apoi el s-a deplasa: în camera pentru păstrarea armamentului ca să predăie armament la serviciu de zi. Dec soldatul clasa III Guleac Serghei şi *****trebuia să primească arma însă ultimul nu sa prezentat. Toţi au început să întrebe unde sunt ei la care aproximativ ora 07:20 el a finisat predarea armamentului şi la ora 08:00 la ei se petrecea adunare: cu efectivul pe platou. Deci responsabilul i-a declarat că militarii Guleac Serghe *****, *****, ***** şi ***** nu sunt prezenți pe platou. Deci i-a spus că cei din urmă nu s-au prezentat nici pentru a primi armamentul. A menţionat că anterior Guleac Serghei i-a spus că merge să-şi schimbe bocănii şi

apoi vine după armament la care el a mers să caute şi el nu era, ca şi persoanele indicate mai sus. După aceasta a văzut că în locul de păstrare a hainelor civile este dezordine şi lipsesc careva haine. Atunci şi-a dat seama că militarii menţionaţi au dezertat /f.d. 32/.

- Extras din ordin nr. 23 din 23.01.2024, din care se consider sosit recrutul soldat clasa III Guleac Serghei născut la ***** domiciliat raionul ***** localitatea *****, în temeiul extrasului din planul de încorporare în forţele Armate J1 Direcţie personal nr. 48/1244 din 03.10.2023, /f.d. 12/;

- Extras din ordin nr. 210 din 04.09.2024, din care se consider militarul în termen, Guleac Serghei Mihail exclus de la toate tipurile de aprovizionare, /f.d. 13/;

- Extras din ordin nr. 214 din 10.09.2024, din care se consider militarul în termen, Guleac Serghei Mihail reîntors în unitate la data de 09.09.2024 la ora 16:00, /f.d. 14/.

Prin ansamblul de probe cercetate în cadrul şedinţei de judecată instanţa consideră că, vinovăţia inculpatului Guleac Serghei de comiterea infracţiunii imputate a fost dovedită integral.

Potrivit art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinent concludenții, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În conformitate cu art. 1 alin. (3) Cod de procedură penală, instanţele judecătoreşti în cursul procesului sânt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Prin derivare de la principiul prezumţiei nevinovăţiei, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Constituţia Republicii Moldova, redă faptul că orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în

săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Explicaţii în acest sens se conţin şi în pct.4) al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit căruia, sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța de judecată reține că în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatei i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de aceasta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Instanța de judecată atestă că, potrivit art. 52 Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Altfel spus, persoana este supusă răspunderii penale dacă în acțiunile acesteia sunt constatate toate patru elemente obligatorii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Potrivit art.56 din Constituţia Republicii Moldova, devotamentul faţă de Patrie este sacru. Cetăţenii, cărora le sunt încredinţate funcţii publice, precum şi militarii, răspund de îndeplinirea cu devotament a obligaţiunilor ce le revin. Apărarea Patriei.

Potrivit art.57 din Constituţia Republicii Moldova, este un drept şi o datorie sfântă a fiecărui cetăţean.

Respectarea strictă a ordinii de exercitare a serviciului militar este condiţia principală de asigurare a capacităţii de luptă a Forţelor Armate.

În cazul dezertării se atentează la ordinea şi disciplina militară, ca premise de bază ale capacităţii de apărare a ţării.

Obiectul nemijlocit al dezertării îl constituie ordinea de exercitare a serviciului militar, care obligă militarii să exercite serviciul militar în decursul unui termen anumit, stabilit de lege, să fie totdeauna gata să apere statul, să-şi îndeplinească datoria lor constituţională şi militară de apărare a Patriei.

Dezertarea constă în absenţa samavolnică a militarului din unitatea militară sau de la serviciul militar. Dezertarea are loc în toate cazurile absenţei samavolnice a militarului din unitatea militară sau de la serviciul militar, indiferent de termenul absentării. Durata absenţei samavolnice poate fi luată în consideraţie la stabilirea felului şi măsurii de pedeapsă făptuitorului.

Latura obiectivă a infracțiunii de dezertare se caracterizează prin acţiune sau inacţiune şi constă în părăsirea unităţii militare, a centrului de instrucţie sau a locului de serviciu în scopul eschivării de la serviciul militar, de la pregătirea militară obligatorie sau de la concentrări, precum şi neprezentarea din aceleaşi motive la serviciu sau la concentrare în cazurile permisiei din unitatea militară sau din centrul de instrucţie, repartizării, transferării, întoarcerii din misiune, din concediu sau dintr-o instituţie curativă, săvârşită de un militar, de o persoană care trece pregătirea militară obligatorie sau de un rezervist.

Prin acţiune se săvârşeşte părăsirea unităţii militare, a centrului de instrucţie sau a locului de serviciu în scopul eschivării de la serviciul militar, de la pregătirea militară obligatorie sau de la concentrări.

Prin inacţiune se săvârşeşte neprezentarea, în scopul eschivării de la serviciul militar, de la pregătirea militară obligatorie sau de la concentrări, la serviciu sau la concentrare în cazurile permisiei din unitatea militară sau din centrul de instrucţie, repartizării, transferării, întoarcerii din misiune, din concediu sau dintr-o instituţie curativă, săvârşită de un militar, de o persoană care trece pregătirea militară obligatorie sau de un rezervist.

La caz, militarul în termen Guleac Serghei, a părăsit samovolnic teritoriul Brigăzii 1 de Infanterie Motorizată.

Dezertarea este o infracţiune continuă, ea începe şi se termină de îndată ce făptuitorul a părăsit samavolnic unitatea militară sau locul de exercitare a serviciului militar sau din momentul când militarul nu s-a prezentat la termenul fixat, fără motive întemeiate, în scopul eschivării de la serviciul militar, de la pregătirea militară obligatorie sau de la concentrări, la serviciu sau la concentrare în cazurile permisiei din unitatea militară sau din centrul de instrucţie, repartizării, transferării, întoarcerii din misiune, din concediu sau dintr-o instituţie curativă, săvârşită de un militar, de o persoană care trece pregătirea militară obligatorie sau de un rezervist, însă se consumă la momentul reţinerii sau prezentării benevole a militarului în unitatea militară, la locul exercitării serviciului militar sau în organele de drept.

Latura subiectivă a dezertării se caracterizează prin intenţie directă şi cu scopul eschivării de la serviciul militar, de la pregătirea militară obligatorie sau de la concentrări, scop realizat prin părăsirea unităţii militare, a centrului de instrucţie sau a locului de serviciu de la pregătirea militară obligatorie sau de la concentrări, precum şi prin intermediul neprezentării la serviciu sau la concentrare în cazurile permisiei din unitatea militară sau din centrul de instrucţie, repartizării, transferării, întoarcerii din misiune, din concediu sau dintr-o instituţie curativă etc.

Scopul eschivării de la serviciul militar poate fi absenţa de la serviciul militar pentru o anumită perioadă de timp sau absenţa definitivă de la serviciul militar, însă aceasta nu are relevanţă la calificarea infracţiunii, aceste modalităţi de dezertare pot influenţa stabilirea pedepsei făptuitorului.

Motivele care au servit drept imbold pentru absenţa samavolnică a militarului din unitatea militară nu au relevanţă la calificarea infracţiunii.

Subiectul infracţiunii este special: militar, o persoană care trece pregătirea militară obligatorie.

În speță, inculpatul Guleac Serghei întrunește calitatea de subiect al infracțiunii prevăzute d eart.371 alin.(1) Cod penal

Contrapunând faptele stabilite în urma analizei probelor administrate la componența de infracțiune incriminată, instanţa de judecată constată vinovăţia lui Guleac Serghei şi încadrează acţiunile lui în baza art.371 alin.(1) Cod penal - *dezertarea, adică* părăsirea unităţii militare, centrului de instrucţie sau locului de serviciu în scopul eschivării de la serviciul militar, de la concentrare sau mobilizare, ce depăşeşte 3 zile, săvîrşită de către un militar sau reservist.

La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul Guleac Serghei a fost găsit vinovat de săvîrşirea *infracţiunii* prevăzute de art.371 alin.(1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 850 la 950 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

Potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal, infracţiunea comisă de către inculpatul Guleac Serghei este calificată ca fiind mai puțin gravă.

La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echitaţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura și durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Astfel, instanța la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei i-a în considerație faptul că, inculpatul Guleac Serghei a recunoscut integral vina și se căieşte de cele comise.

Cu referire la prevederile art. 76 Cod penal, instanţa de judecată nu a reținut careva circumstanțe atenuată în sarcina inculpatului Guleac Serghei.

Cu referire la prevederile art. 77 Cod penal, instanţa de judecată nu a reținut careva circumstanțe agravante în sarcina inculpatului Guleac Serghei.

Conform prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor

de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Aplicând prevederile art. 364[1] Codul de procedură penală şi art. art.80[1] alin.(1) Cod penal, prin reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii şi amendă, instanţa de judecată stabileşte noile limite minime şi maxime a pedepsei prevăzute de art. 371 alin. (1) Cod penal cu care va opera la stabilirea pedepsei.

Premergător, instanţa notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată ia în considerare prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit prevederilor art. 70 alin. (3/1) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârşit infracţiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanţa, ţinând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvârşită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanţa de judecată.

La caz instanța de judecată reține că, la data comiterii infracțiunii Guleac Serghei, a.n. 05.09.2005, nu avea încă vârsta de 21 ani.

Prin urmare, în condiţiile în care o asemenea excepţie este aplicabilă situaţiei inculpatului, iar pedeapsa aplicată lui Guleac Serghei, reieşind din limitele reduse, ar putea contribui la atingerea scopului instituit, instanţa ajunge la concluzia că inculpatul poate fi corectat şi reeducat prin aplicarea unei pedepse penale cu închisoarea reduse cu o treime din maximul prevăzut de lege, în sensul prevederilor art. 70 alin.(3/1).

Premergător, instanţa notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.

Mai mult, urmează a fi reţinut că din dispoziţiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Analizînd în ansamblu împrejurările cazului, ţinînd cont de persoana celui vinovat, de circumstanţele atenuante şi agravante, de scopul pedepsei penale, anume, restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane, cu respectarea exigenţilor prevăzute de art. 80[1] Cod

penal privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, luînd în consideraţie că inculpatul Guleac Serghei anterior nu a fost judecat, instanța consideră că, corectarea și reeducarea lui Guleac Serghei, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea lui cât și a altor persoane și restabilirea echității sociale, va fi posibilă numai cu atragerea la răspundere penală, şi numai aplicând faţă de acesta pedeapsa pentru săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 371 alin. (1) Cod penal, a-i stabili inculpatului pedeapsa sub formă de 6 șase închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal - dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi termenul de probă.

La fel, instanţa ţine cont şi de jurisprudenţa CEDO, potrivit căreia: ''...soluţia cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deţinuţi prin utilizarea mai fregventă a măsurilor punitive non-privative de libertate şi minimizarea recurgerii la detenţia preventivă" *(cauza varga şi alţii vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 şi 64586/13 din 10.03.2015),* precum şi de Recomandările Comitetului de Miniştri ONU nr. R (99) 22 şi Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii şi judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenţie.

Raportând prevederile normei enunţate şi având în vedere faptul că Guleac Serghei a recunoscut vina, se căieşte de cele comise, prin urmare astfel de împrejurări permit instanţei de a decide că aplicabilitatea în prezenta speţă a prevederilor art.90 Cod penal, va fi una echitabilă, or prin adoptarea dispoziţiei alin. (2) art.4 Cod penal, legiuitorul RM a statuat faptul că ,, *legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului,, .*

Pentru aceasta, instanţa ajunge la concluzia de a oferi o şansă inculpatului pentru a se corija şi a conştientiza cele comise, întrucît scopul pedepsei poate fi atins şi fără executarea acesteia, de aceia în opinia instanţei situaţia din speţă îndeplineşte condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal.

În baza acestor prevederi legale, instanţa urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpat fixând pentru ultimul o perioadă de probaţiune pe o durată de 1 an, şi nu va fi executată dacă inculpatul în termenul de probaţiune fixat, nu va comite o nouă infracţiune şi, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăţi încrederea acordată.

În temeiul lit. a) alin. (6) art.90 Cod penal, inculpatul se obligă să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Instanţa consideră că, individualizarea şi stabilirea unei astfel de pedepse este proporţională faptelor comise de către Guleac Serghei, echitabilă şi pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, or oferirea unui termen de probaţiune celui din urmă va avea drept scop garantarea unei şanse asupra convingerii sale privind respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte pasibile de răspundere penală.

Cheltuieli judiciare nu au fost solicitate de a fi încasate de la inculpat prin demers înaintat de procuror până la retragerea completului în camera de deliberare.

În baza art. 364[1], 384, 385, 389, 392-394 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

C O N D A M N Ă:

Se recunoaşte vinovat Guleac Serghei de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 371 alin. (1) Cod penal şi în baza acestei legi se stabileşte numitului pedeapsa sub formă de 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate faţa de Guleac Serghei se suspendă condiţionat pentru o perioadă de probaţiune de 1 (un) an.

În temeiul lit. a) alin. (6) art.90 Cod penal, inculpatul Guleac Serghei se obligă să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Sentinţa cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Bălţi în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul central).

Preşedinte de şedinţă,
Judecător **Lina Popescu**